

Rejseberetning fra EBOT eksamen 2016

16. februar fik jeg besked om, at min ansøgning om at tage eksamen var blevet godkendt. Så var det om at komme i gang. Første del er skriftlig eksamen i juni. Multiple choice –knald eller fald. Jeg købte en læseplan på <http://www.orthobullets.com> for lidt over 500 kr. og læste i al min vågne tid. Det er uden tvivl løgn, men det følte sådan – lidt ligesom på studiet. Det gode ved eksamenslæsning er, at det stort set kan gøres, når som helst, hvor som helst. Man er ikke afhængig af, at nogen forskningssamarbejdspartnere skal svare på ens mails. Jeg følte mig som verdens mest nørdede person, når jeg sad hos frisøren og læste om ortopædisk onkologi. Men så kom vi til at snakke om, at hans mor havde myelomatose...

Skriftlig eksamen skal tages i et testcenter. Jeg fandt et i Malmö. Efter skriftlig eksamen var vi eksaminander enige om, at niveauet var urimeligt højt. Luck's stadietopdelning af Dupuytren's? Følte mig overhovedet ikke sikker på at have bestået. Alligevel var vi enige om, at uanset udfaldet havde det ikke været spildt at boost'e sin teoretiske viden. Alle kunne komme med eksempler på at have brugt det i sit daglige arbejde som ortopædkirurg. En uge senere fik jeg besked om, at jeg havde bestået første del.

Anden del er mundtlig eksamen i oktober. Så måtte hele pensum repeteres. Jeg læste også Sneppen og AAOS Comprehensive Orthopaedic Review 2. Begge kunne lånes fra afdelingens bibliotek, lige til at tage med på stranden.

I flyet til Lissabon sad jeg og panikterpede ortopædisk onkologi. "Are you taking the EBOT Exam?" spurgte min sidemand. Hvorfor ellers læse om osteokondromer? Sidemanden var svensk ortopædkirurg og også på vej til at tage eksamen. Han forsikrede mig om, at den svenske speciallægeeksamen er peanuts ved siden af den styrkeprøve, vi havde givet os i kast med.

Vi var 137 kandidater fordelt på 4 halve dage. Vi blev stillet op på rækker og gik på række ind i det store eksamenslokale, hvor alle blev eksamineret ved forskellige borde på én gang. Man blev hele tiden præsenteret for nye cases og spørgsmål, så man kom rundt i teorien. Havde været lidt nervøs over, at eksamen var på engelsk. Men de fleste eksaminatorer havde heller

ikke engelsk som modersmål, så det var ok. På et tidspunkt fik jeg et spørgsmål, hvor jeg lige vidste hvad tilstanden hed på dansk, men simpelthen ikke kunne komme på det på engelsk. "That's no use" "I know" Det lykkedes at grave det frem. Generelt var eksaminatorerne i godt humør, og stemningen var afslappet.

I forhold til, hvad vi er vant til herhjemme, bliver der lagt ganske stor vægt på at kunne diverse klassifikationer og navnene på deres ophavsmænd; Wiltse, Sanders, Rockwood... Man skal holde sig til at svare det, der står i bøgerne. Det med at diskutere for og imod stiller de sydeuropæiske eksaminatorer sig uforstående overfor. Basic science har sin helt egen session, og det rækker ikke at kunne tegne et *free-body diagram*. Man skal også kende til de forskellige typer af korrosion og af senetilhæftning til knogle. Det lader til altid at give point at kunne de frække ord (enthesis).

Vi var 2/3 af eksaminanderne, der bestod.

Hvad kan man så bruge den fine eksamen til, når det hele er veloverstået? "Hvad kan du så blive?" spurgte mine ikke-læge-venner på skiferien, når jeg droppede after-ski til fordel for eksamenslæsning. Jeg er blevet en endnu bedre ortopædkirurg til glæde for mine patienter, og det gør mit arbejde sjovere hver dag. Eller sagt med EBOT Exam Chairman, Professor Jorge Mineiros ord: The EBOT Exam is a prestigious qualification that is a valuable addition to your CV.

Hvis andre har lyst til at prøve kræfter med EBOT eksamen og har spørgsmål, kan jeg kontaktes på Ortopædkirurgisk Afdeling, Herlev Hospital.

Med venlig hilsen

Christine Bargfeldt

Fellow of the European Board of Orthopaedics and Traumatology

